

Føroyskur sendimaður í Beijing:

CORONAVIRUS

KOLLVELT

GERANDISDAGIN

–Vit royna at fara so lítið út sum gjørligt. Tað eru fá fólk úti. Tey sum fara út hava masku fyri andlitið. Alt liggur stilt. Flestu matstøð, biografar og onnur almenn støð hava lukkað, sigur Sigmundur Ísfeld, føroyski sendimaðurin í Beijing um umstøðurnar, nú býurin liggur stillur vegna coronavirus. Fyribils hava hann og kona hansara valt at verða verandi í Kina, men tey hava sent børnini heim

– Tað er gott at hava eitt kinesiskt starvsfólk aftrat sær her, tí alt er so øðrvísi í Kina. Tað er stórir munur á samfeløgnum. Her er samfelagið ókent, fremmant og ringt at koma til. Tey vita heldur einki um Føroyar her, so tað er ofta torført at fáa uppmærsemi. Tað kann vera møtimikið, staðfestir hann.

– Eg valdi at søkja hetta starvið, tí tað er ein ómetaliga spennandi avbjóðing at seta eina nýggja sendistovu á stovn. Tað er sum at dyrka nýtt lendi. Eingin hevur gjørt tað fyrr. Seinastu fimm árin, tá eg var í Keypmannahavn,

arbeiddi eg eisini við at menna handilsviðurskipti millum Føroyar og Asia – serliga Kina, Suðurkorea og Japan. Sum sendimaður í Beij-

ANNIKA KUNOY IM

ANNIKA@SOSIALURIN.FO

Í Beijing eru gøturnar manntómar. Skúlarnir og flest onnur almenn støð hava læst hurðarnar. Lívligi milliónabýurin liggur kvírrur, og íbúgvar halda seg heima vegna smittuvanda.

Í nýggju føroysku sendistovuni í Beijing hevur føroyski sendimaður okkara, Sigmundur Ísfeld, arbeitt, síðani sendistovan lat upp í september í fjør. Hann flutti til Beijing saman við konu síni Runu Preeti og tveimum tannáringabørnum. Og hóast tíðindi um coronavirus stýra alheims tíðindaflutninginum, so er tað serstakliga í Kina, at vandin lúrir – tí má familjan taka serlig atlit í gerandisdegnum, sum nú ikki líkist gerandisdegnum fyri bert tveimum mánaðum síðani.

Byrja nýggja sendistovu

Sigmundur Ísfeld er á nýggjum og tó kendum gøtum sum sendimaður í Beijing. Hann hevur arbeitt sum sendimaður fyrr – tó ikki í Kina. Hann hevur áður verið sendimaður bæði í Keypmannahavn og í London. Tá hann

so fekk starvið í Beijing, hevði hann ta avbjóðing og fyrimun, at hann har skuldi seta eina nýggja sendistovu á stovn.

– Tað tekur tíð at bygga eina sendistovu upp. Eg havi sitið og arbeitt á eini farteldu; eg havi ikki havt stóran telduskíggja og ongan prentara. Tað kennist næstan, sum tá tú ferðast og mást arbeiða á einum hotellkamari. Tað er øðrvísi og sera krevjandi, sigur hann frá.

Uttanfyrir donsku sendistovuna í Beijing hongur Merkið. Skjaldramerki Føroya, Veðramerkið, er ávegis. Orsøkin er, at tað er har, Sigmundur hevur skrivstovu sína.

Kinesiska samfelagið er meir lukkað enn bæði tað danska og tað bretska, har hann áður hevur arbeitt. Eisini hevur hann málsligu forðingina – hann dugur ikki kinesiskt, og tað eru fá har, ið duga enskt. Tí má hann stundum leita sær hjálp.

– Vit fara í næstum at seta eitt lokalt skrivstovufólk á sendistovuni, sum dugur væl enskt, sigur hann.

Tað er vanligt, at føroysku sendistovurnar hava eitt umboðsfólk og skrivstovufólk. Ofta er skrivstovufólkið føroyingur, sum er settur lokalt, men tað er ikki líka lætt at finna í Beijing.

Runa og Sigmundur hava búð í Beijing síðani september í fjør